

punkt har gjort meget væsentlige Indrømmelser i de senere Aar, er der ikke fra modsat Side, saa vidt jeg kan skjønne, gjort nogen Indrømmelse; tværtimod er Kompensations-systemet fordret fuldt ud. I Fjor blev der vedtaget et Toldlovforslag her i dette Thing, som ikke indeholdt nogen som helst Nedsættelse, men derimod en Forhøjelse — naturligvis med Ol- og Brændevinsafgift tillagt — af 2—300,000 Kr. foruden den Indtægtsbesparelse, som Statskassen vil faae ved Tolden paa Kul og Jern, og det samme Toldlovforslag er blevet forelagt i det andet Thing i Aar, altsaa med Forhøjelse uden Spor af nogen som helst Indrømmelser overfor det andet Things berettigede Krav. Naar Stillingen er saaledes, at man ikke imødekommer de berettigede Fordringer, der ere i vort Folk, og som ere komne til Orde i en Række Aar fra det andet Things Side, er det fuldstændig i sin Orden, at det Toldlovforslag er bleven lagt hen i det Udvalg, som det ærede Medlem talte om. Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt at gjøre flere Forsøg paa at komme overens om den Sag, da man maatte sige sig selv, at det var komplet umuligt. Naar nu imidlertid den spanske Handelsstraktat gav Anledning, har det glædet mig at se, at der blev gjort endnu et Forsøg, fordi den spanske Handelsstraktat — det have vi jo set af de Adresse, der ere komne ind til Rigsdagen — er der jo maasse et virkeligt Duffe tilstede hos flere af de Handelende om at faae. Ogsaa af Hensyn til Forholdet til fremmede Magter er det jo rimeligt, at vi maa ønske at strække os saa langt som muligt med Hensyn til den spanske Handelsstraktat, selv om den ikke indeholder videre Fordele for os, men derimod Tab. Skulde vi nu vedtage den spanske Handelsstraktat, kan jeg ikke forstaa det ærede Medlem, som talte nu, naar han sagde, at han ikke kunde se, der var nogen som helst Forbindelse mellem Toldreformen og den spanske Handelsstraktat. Jeg kan ikke forstaa, at den spanske Handelsstraktat kan behandles, uden at der maa komme en Toldlov, i alt Fald en delvis Toldlov. For det første bestemmer jo nemlig Grundloven ligefrem i sin § 47, at ingen Skat kan paa lægges, forandres eller ophæves uden ved Lov, og der kan altsaa ikke foretages nogen som helst Forandring i vor Toldlovgivning ved simpel Beslutning om en Handelsstraktat, men det maa ske ved Lov. Dernæst, naar der sker Forandringer i enkelte Positioner, berører det igjen Forholdet til andre Positioner, og det er ogsaa Tilfældet med den spanske Handelsstraktat. Endelig er der den Ting, at jeg ikke kan skjønne, at Handelsstraktatens Fordele kunne veie op mod de Offre, vi i det Hele

skulle hde for at faae den vedtagen. For det Første vil den efter de Oplysninger, der ere os meddelte af den ærede Regjering, medføre et direkte Tab for Statskassen, en Nedgang i Toldindtægterne paa 516,000 Kr., medens vi indvinde fra Spanien kun ca. 168,000 Kr. I Forhold til det foreliggende Forslag, og jeg tror ogsaa at kunne sige, i Forhold til, hvad begge Thing tidligere have været enige om med Hensyn til Vin og Sndfrugter, ville vi lide et Tab af 1,020,456 Kr. medens vi kun faae en Toldnedsættelse fra Spanien af 168,000 Kr. Naar man altsaa ser paa disse Summer, er det klart, at Traktaten vil være til betydelig Tab for os og Fordel for Spanien. Saa tales der om — det hører jeg ogsaa — at det skal være til saadan Fordel for vor Skibsfart. Jeg er ikke sagkyndig nok til at kunne bedømme dette Forhold og skal ikke indlade mig paa at tale videre om Ting, som jeg ikke er rigtig kyndig i. Saa meget kan jeg dog se, at vor Handel paa Spanien er grumme lille. Et æret Medlem i det andet Ting gjorde opmærksom paa, at vor Handel med Spanien kun udgjorde $\frac{1}{333}$ af hele vor Handel, og de statistiske Oplysninger, som ere os meddelte, vise, at vor Skibsfart paa Spanien kun udgjør en meget ringe Procentdel af hele vor Skibsfart. Det forekommer mig altsaa noget underligt, at vi skulle hde saa store Offre for at sikkre os saa lille en Del af vor Handel og Skibsfart. Saa siger man fremdeles: Om det ogsaa er et Tab i Diebliffet, er der Haab om, at det i Fremtiden vil blive bedre. Det ærede Medlem talte om, at nu kunde vi prøve Traktaten i de 3 Aar for at se, om der kunde være Mulighed for at skabe et Marked for danske Produkter i Spanien. Ja det kunne vi ganske vist prøve paa, men vi have jo for Resten nok Noget at bygge paa, da vi have tidligere Erfaringer for os, og tidligere Erfaringer ere altid gode at bygge paa med Hensyn til Fremtiden. Vi have nemlig haft en Traktat med Spanien lige til Oktober 1882, som i alle Maader sikkrede vor Handel og Skibsfart de selvsamme Rettigheder, som den nye. Der er ikke nogen anden væsentlig Forskjel, end at der kommer et nyt Princip ind, som vi ikke tidligere have kjendt, nemlig at vi skulle indlade os paa at binde vor Toldtarif. Men ellers, med Hensyn til vor Handels og Skibsfarts Stilling som mest begunstiget, da er vort Forhold i saa Henseende akkurat det samme, som under den tidligere Traktat, vi have haft i en Række af Aar, saa at vi have kunnet anfille en saadan Prøve; men det har ikke ført til, at der er skabt et Marked for vore Varer i Spanien. Naar vi se